

ŠKOLNÍ REVUE

E-mail: skolnirevue@centrum.cz

Web: www.zs.streliceubrna.cz/žáci

OBSAH

<u>Slovo na úvod</u>	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Postřehy z výletu 8.tříd	2
Dějepisná exkurze do světa za mřížemi	4
Den matek	6
Olympijské hry prvního stupně	7
Exkurze 7.A	8
Výlet 6.třídy	9
Tradiční sportovní den	10
Kronika osmáků	13
<u>Právě probíhá</u>	
Soutěž o nejlepší fotografii domácího mazlíčka	14
<u>Učitelé</u>	
Ptali jsme se učitelů	15
<u>Anketa</u>	
O soutěži X Faktor	16
<u>Literární koutek</u>	
Strašidelné pověsti o škole	17
Malý princ na planetě terorismu	19
Zlevněná mrkev.....	21
Věřte tomu	22
Niki	23
<u>Zábava</u>	
Tip na prázdninovou zábavu	24
Neobvyklé inzeráty	25
Fenomén naší doby - mobilní telefon	26
<u>Pro chytré hlavy</u>	
Znáš český jazyk?	27
Znáš naše večerníčky ? II	29
<u>Redakce</u>	31

SLOVO NA ÚVOD

Naposled v tomto školním roce se Vám, čtenářům, dostává do rukou náš školní časopis. Původně to vypadalo, že se nesejdou příspěvky, ale nakonec je toho tolik, že jsme museli některé články nechat do dalšího čísla.

Je samozřejmě na Vás, jestli čtete časopis celý, nebo si vybíráte, ale chtěla bych upozornit zejména na nabitou rubriku Bylo nebylo, kde si můžete přečíst o výletech a exkurzích některých tříd, o tradičních akcích, jako je oslava Dne matek či sportovní den, a v neposlední řadě i kroniku osmáků, kteří budou coby příští devátáci obohacovat další ročník Školní revue.

Docela povedený je i literární koutek, kde najdete texty humorné i strašidelné.

Mohla bych dále doporučovat, ale raději bych chtěla další řádky věnovat odcházejícím redaktorkám našeho časopisu. Letos nás opouští Nikola Katzerová a Andrea Kašparová z 9.A. Obě se zapojily do práce v redakci především až v tomto školním roce, ale přispívaly již dříve. Pracovaly na rozhovorech, anketách a psaly povídky, zejména Nikola - v tomto čísle má zrovna dvě.

Chtěla bych jim za celou redakci poděkovat a popřát hodně štěstí ve studiu na středních školách, kam po prázdninách nastupují. A pokud by nám ještě chtěly nějakou tu povídku poslat, budeme jenom rádi, adresu znají.

Nikola Katzerová (niki)

Andrea Kašparová (and'a)

CHVÁLÍME

- všechny, kdo se podíleli na vydávání letošního ročníku Školní revue
- všechny účastníky školních a okresních kol olympiád
- všechny úspěšné sportovce
- všechny účastníky fotografické soutěže

GRATULUJEME

- Aničce Hartmannové z 6.třídy, která vyhrála okresní kolo matematické olympiády

PŘEJEME HODNĚ ŠTĚSTÍ

- odcházejícím devátákům

(sok)

A NAKONEC - AŽ ŽIJÍ BLÍŽÍCÍ SE PRÁZDNINY !!! HURÁ !!!

POSTŘEHY Z VÝLETU 8.TŘÍD

ANEB CO VE STŘELICKÉM ZPRAVODAJI NENAJDETE

CHALOUPKY, 21.4. - 24.4.2008

Všimněte si těch krásných protimluv, co člověk, to názor:

- Letošní výlet byl na pět dní na rozdíl od minulých tří denních.
 - Byl vskutku zvláštní, nemuseli jsme nadměrně namáhat svalstvo dolních končetin, jak je u paní učitelky Benešové zvykem, nýbrž mozek. To je pro některé z nás dost obtížné, já osobně jsem zapomněla doma obě hemisféry...
 - Byl zaměřen na ekologii a přírodní vědy a jedli jsme i ekologický chleba – hodně děr, málo těsta...
-
- Na Chaloupkách byla hospodářská zvířata, za kterými jsme mohli kdykoliv zajít na slovíčko, mezi naše největší kamarády patřil kozlík Matěj a zhýčkaný domácí mazal - psík Hafuška.
 - Překvapilo nás, že kozel Matěj je hňup, to je pojmenování pro kastrovaného kozla.
 - Umístění meteorologické stanice nebylo nejšťastnější, než jsme se k ní dostali, museli jste se přebrodit přes hromady ovčího a slepičího trusu.
 - 6 minut sprchování, které nám doporučil programový ředitel, nám opravdu nestačilo.
 - Ubytování jsme měli být ve 2 velkých ložnicích, my kluci v severní a dívky v jižní, ale část kluků odešla na soukromá třílůžková apartmá, takže jsme měli klid i prostor na naše tradiční polštářové bitky.
 - V chlapeckém pokoji byla nuda, tak jsme většinu času trávili v dívčím, kde alespoň byla kytara, a tak se tam dalo zpívat.
 - V úterý v 6 hodin ráno nás probudil zvuk sbíječek.
 - Za nejlepší den považuji čtvrtek – ráno se dobře spalo, dělníci ten chodník konečně dokopali.
-
- Připravili nám hodně programů a každý měl na ně jiný názor.
 - Někdy jsme poslouchali velmi zajímavé přednášky, jindy jsme zase odpočítávali vteřiny, aby už program skončil.
 - Z celého týdne mě nejvíce zaujalo a pobavilo námi hrané divadlo, představení o Ječmínkovi.
 - Výroba ručního papíru zaujala celkem všechny – na rozdíl od jiných programů.
 - Ve čtvrtek jsme si mohli s pomocí zručného řezbáře vyřezat vlastní přívěsky na krk.
 - Roubování byla taky zajímavá činnost, většinu žáků ale víc než roubování zaujal roubovací vosk, kterým se polepili od hlavy až k patě.
 - Některé programy byly docela nudné, třeba roubování.
 - Dále jsme se naučili roubovat, byla to velice zajímavá činnost.
 - V židovském městě v Třebíči se nám líbilo, že nám dali do ruky mapu a poslali nás do něho samotné, ale nebyl to nejlepší nápad, hned v prvních pár uličkách jsme se ztratili.
 - Po návštěvě židovského města jsme měli rozchod, tak jsme poznali i tu lepší stránku výletu.
 - Nejlepší na výletě bylo asi to, jak jsme se pozdě večer, asi kolem jedenácté hodiny, vypravili do temného lesa...když jsem byla v půli cesty, začaly mi kroužit kolem hlavy hvězdičky - zakopla jsem totiž o nějaký klacek a pěkně sebou švihla.
 - K přetahování lanem se raději nebudu moc vyjadřovat... Asi jsme trochu přecenili své síly... Ale snad poprvé jsme porazili 8.A!
 - Paní učitelky si s námi zasoutěžily v poznávání stromů a zvířat a soutěž vyhrály na plné čáře. Všechny protesty byly zbytečné.
 - Po přednášce o hudebních nástrojích jsme si mohli i zabubnovat – 3 hodiny jsme do toho mlátili!!! Byla to super nejlepší chvíle!
 - Byly tam takové nezáživné programy, ale předposlední den mě asi bavil nejvíc, hlavně teda odpoledne, při přetahování lanem si David něco udělal s nohou.

- Od 3.úkolů nás sledovala paní učitelka s foťákem, utekly jsme jí, ale u 5.úkolů jsme se trochu zdržely a musely jsme se nechat vyfotit.
- Paní učitelka Benešová neustále někde pobíhala s kamerou a slibuje nám, že nám ukáže ty naše „otrávený obličej“. Naopak si myslím, že i přes velkou únavu jsme se snažili tvářit alespoň trochu přívětivě.

.....

- Před večerkou hrály holky na kytaru a zbytek dobrovolníků zpíval.
- Paní učitelka Benešová nás překvapila svou hrou na kytaru, hrála i zpívala výborně.
- Jelikož jsme s holkami spaly na jedné obrovské posteli, o zábavu jsme měly postaráno. Skvěle se po ní válely sudy a sem tam se tam uspořádala i nějaká „bitka“. Třeba o nejlepší polštář...
- Večerka byla relativně brzo, žáci si z ní ovšem hlavu nedělali.
- Největší zábava byla na pokojích a hlavně večer!! Jak venku, tak vevnitř.
- Za zmínku stojí ještě každodenní čajíček v místní jídelně, dřívější konírně. Každý den navečer jsme si po anglicku sedli k čaji a povídali si až do večerky.
- V noci ze čtvrtka na pátek holky udělaly kanadskou noc, pomalovaly kluky tužkami na oči nebo lihovými fixy.
- Duch Emil, před kterým jsme byli varováni, nám nakonec neublížil.

.....

- Ten výlet jsme si užili. Jako třída jsme se o sobě hodně dozvěděli a zjistili jsme, že se na sebe můžeme spolehnout.
- Tento výlet nestál za ty peníze, co jsme za něj dali, program většinu nás nezaujal, snad až na pár výjimek, volného času bylo poměrně málo.
- Někteří žáci z 8.A tento výlet kazili tím, že se vůbec nezapojovali do aktivit, které pro nás měli připraveny.
- Mezi oběma třídami roztály ledy a vzniklo i několik lásek.

Žáci 8.A a 8.B

DĚJEPISNÁ EXKURZE DO SVĚTA ZA MŘÍŽEMI

Žáci 8 tříd se 30.dubna vypravili do Brna na exkurzi, která se hned tak nemůže opakovat, protože jejím hlavním cílem byla putovní výstava Projekt vagon, do naší republiky dorazila ze Slovenska. Přibližně 10 dní hostilo Brno expozici, která byla věnována odsunu slovenských Židů do koncentračních táborů. Byla velmi zajímavá a působivá, ale naše prohlídka bohužel proběhla pro velký zájem ostatních návštěvníků až příliš rychle - byli jsme doslova vytlačeni jinou školou.

Dalším naším cílem bylo vězení na Špilberku, tady naopak na nás čas měli a prohlídka byla vedena velice profesionálně. Mohu jen vřele doporučit.

(sok)

A co se osmáci o Špilberku dozvěděli?

Například to, že:

- od roku 1962 je Špilberk národní kulturní památkou.
- hrad byl založen českým králem Přemyslem Otakarem II.
- jeho vojenský význam vzrostl za husitských válek a za vlády Jiřího z Poděbrad
- v roce 1469 Špilberk dobyl uherský král Matyáš Korvín - po několikaměsíčním obléhání přinutil vyčerpanou posádku odejít z hradu a získal tak důležitý strategický bod v boji proti českému králi Jiřímu z Poděbrad
- za třicetileté války, v roce 1645, Špilberk a Brno odolaly tříměsíčnímu obléhání a mnohonásobně větší švédská přesila odtáhla s nepořízenou
- spolu s opevněným Brnem se v roce 1742 stal nepřekonatelnou překážkou pro pruského krále Fridricha II., který válčil s Marií Terezií o její rakouské dědictví
- Špilberk se zapsal do dějin také jako vězení - tím se asi také nejvíce proslavil
- po porážce stavovského povstání v roce 1620 byli na Špilberku vězněni přední moravští účastníci této protihabsburské „rebelie“
- později zde byly vězněny některé vysoce postavené vojenské osobnosti, např. přední rakouští vojevůdci - generálové Bonneval a Wallis či proslulý plukovník pandurů Franz Trenck, který na Špilberku i zemřel (roku 1749)
- v roce 1783 zde císař Josef II. zřídil civilní věznici pro nejtěžší zločince a k těmto účelům byly upraveny kasematy (chodby v opevnění)
- od poloviny devadesátých let 18. století se na Špilberku objevují i političtí vězni, jeden z nich, básník Silvio Pellico, svou knihou „Mé žaláře“ proslavil špilberský žalář po celé Evropě
- na podzim roku 1809 zničila některé důležité části špilberského opevnění francouzská armáda císaře Napoleona
- v roce 1855 císař František Josef I. špilberskou věznici zrušil a její prostory přeměnil na vojenská kasárna
- v letech první světové války zde byli kromě provinilých vojáků vězněni i civilní odpůrci rakouského režimu
- v prvním roce nacistické okupace Československa ve špilberských zdech trpělo několik tisíc českých vlastenců, někteří z nich zde i zahynuli
- německá armáda provedla v letech 1939-1941 na Špilberku rozsáhlé úpravy, aby zde vytvořila vzorová kasárna
- roku 1959 definitivně končí vojenská éra Špilberku, stává se sídlem Muzea města Brna

(teri)

PROJEKT VAGON

Po dlouhé době konečně někdo sebral všechnu odvahu a rozhodl se, že vezme obě osmičky na exkurzi. Musíme uznat, že paní učitelka Sokolová byla odvážná. No, jen si přiznejme, kdo by si tyhle třídy vzal na triko obě dvě naráz. Vždyť i jednotlivě je to nepředstavitelné riziko. Paní učitelka však vše zvládla přímo brilantně.

První částí exkurze byly kasematy hradu Špilberk a druhou, neméně zajímavou, Projekt vagon o přepravování Židů do koncentračních táborů, právě o ní Vám něco málo napíšu. Vše začalo krat'oulinkým filmem v prvním vagoně. Ten v nás probudil obrovskou vlnu hnusu. Šokující záběry, neuvěřitelné vyprávění lidí, co to všechno zažili, byly nezapomenutelným zážitkem.

Neustále přemýšlím, co to vůbec bylo za lidi, kteří to všechno organizovali, hlídali vězně a zacházeli s nimi jako s dobyt看em. Oni snad sami nebyli lidi, ale ani zvířata se takhle nechovají. Mně bohatě stačil film, oni vše měli dennodenně před očima. Viděla jsem hodně dokumentů s touto tematikou, ale žádný nebyl tak drastický, tak ... tak nelidský...

V druhém vagoně jsme měli věnovat pozornost dalším informacím, což byl pro některé víc jak nadlidský úkon. Zde se také udála ta tragická událost, o které už asi všichni příslušníci druhého stupně slyšeli. Ano, nezapomenu se zmínit o zlomené ruce jednoho žáka 8.B, kdyby ten žák nestál na kraji vchodu, kdyby se tam z ničeho nic neobjevil zvědavý starý pán, snažící se dostat do přeplněného vagonu, kdyby nejmenovaný nebyl ochotný muže vpustit dovnitř, nejspíš by pak neměl ruku v sádře. Bohužel byl tak ohleduplný, udělal krok zpět a za okamžik se všem přihlížejícím ztratil z dohledu. Jo, jo, pro dobrotu na žebrotu. Naštěstí tato příhoda stala jediným dramatem dne. Tedy myslím.

Jinak nám exkurze přinesla mnoho informací, jež nám později v kontrolním testu přišly vhod.

A ještě ponaučení: Pokud pouštíte starší pány do přeplněných dopravních prostředků, dejte pozor, abyste nemuseli obětovat kus svého zdraví.

(lucy)

DEN MATEK

Dne 11. května jsme se opět sešli u „hasičky“ a jako každý rok jsme tuto druhou květnovou neděli slavili den věnovaný našim nejmilejším maminkám. Program tvořila vystoupení mateřské školky, základní školy a základní umělecké školy. Odpoledne zahájil svým projevem pan starosta a celým programem diváky provázeli Adéla Kalvodová a Pavel Jaša, žáci devátého ročníku.

(teri)

OLYMPIJKÉ HRY PRVNÍHO STUPNĚ

16.května 2008

EXKURZE 7.A

Ve středu 21.května jsme s paní učitelkou Sázkavskou jeli na exkurzi do Brna. Expozice, která byla naším cílem, měla název „JAK SE ŽIJE S HANDICAPEM“. Dozvěděli jsme se spoustu věcí o tom, jak se v průběhu let postupně usnadňuje a zpříjemňuje život postiženým lidem.

Vystavovali tam předměty, které jim mají pomáhat zvládat každodenní úkony a situace, například kleště na zvedání různých věcí, speciální počítače, mobily a další pomůcky.

Mohli jsme si také vyzkoušet jízdu na invalidním vozíku přes překážkovou dráhu.

(nik)

VÝLET 6.TŘÍDY

Naši šestáci už mají skoro za sebou první rok na druhém stupni a zažili svůj první školní výlet, a to do okolí Strážnice. Určitě to bylo jiné, než školy v přírodě, které znali z dřívějška. Jak výlet po svém návratu zhodnotili?

Na výletě je rozesmálo, pobavilo, potěšilo ...

„Jak Marta spadla ve vlaku, jak Marta šlápla do vody a čvachtalo jí v botě, že jsme se koupali v šatech na přehradě, že jsme nejprve mohli do vody jen po kolena a nakonec jsme odcházeli celí mokří, jak Marek spadl do vody, ubytování, divný stav chatek a nápisy v nich, vtipy a hádanky, pohádka O Smolíčkovi, fotbal, přehazovaná, jak jsme si kopali se ztvrdlou žábou, vrzání postele, můj gól, vtipky kamarádů, jak nás přišel do chatky kontrolovat cizí učitel, povídání do 12 hodin, pověst o vodníkovi na Baťově kanále, legrace při cestě domů.“

Naopak se jim nelíbilo, naštvalo je ...:

„Že výlet trval jen 3 dny, bolavá noha, dlouhá pěší túra s velkými batohy první den, cesta vlakem poslední den, 2 klíšáta po 3 letech, bolest nohou, bolest hlavy, brzké vstávání, nedobrá snídaně, chatky, chození daleko, nic.“

Nejvíce je překvapilo ...

„Že jsme se koupali v oblečení a pak šli bosky do chatek, dobré hřiště, budíček od kluků o půl šesté ráno, že mi klíšáta vlezla jen na jednu nohu, chování některých kluků, chatky, Baťův kanál, že jsme vyhráli zápas s Líšní.“

Viděli a poznali:

„Strážnický skanzen, Baťův kanál, okolí Strážnice, zámek ve Strážnici, svoje spolužáky.“

A dozvěděli se:

„Jak žili naši předkové, jak se stavěl Baťův kanál, že je ve Strážnici zámek, že se ve strážnickém skanzenu natáčela pohádka O statečném kováři.“

Žáci 6.třídy

SPORTOVNÍ DEN

V pondělí 2.června se na školním hřišti sešli všichni sportovci z 2.stupně, aby mezi sebou soutěžili v různých disciplínách, například ve skocích do dálky a do výšky, ve sprintu, vrhu koulí, vytrvalostním běhu a v neposlední řadě také v orientačním běhu. Nesportovci šli raději na procházku do přírody s paní učitelkou Benešovou. Jako každoročně program uzavřel basketbalový zápas, ve kterém po velmi vyrovnaném boji zvítězili učitelé (jako skoro pokaždé).

Naším sportovcům a učitelům jsme položili pár otázek:

Která z dnešních disciplín se ti nejvíc líbila a proč?

- Nejvíc asi vrh koulí, protože se u toho nemusím namáhat.
- Válení se na mezi...
- Skok do dálky, protože letím vzduchem.
- Štafetaááá, protože jsem v ní dobřej...relativně...
- Ležení na žíněnce, protože si ležím, můžu se opalovat a chytat bronz....
- Ani jedna.
- Vrh koulí... ten mě baví, protože mi jde.
- Štafeta, skoro jsme vyhráli ...
- Orienták, protože mám dobrou orientaci...aspoň myslím ...

Kdyby tu nějakým zázrakem bylo občerstvení, co by tam nemělo chybět?

- Třeba občerstvení z KFCččka by nebylo špatný...
- Pití...hóóóóódně pití.
- Všechno...
- Nevím, třeba krevety.
- McDonalds.
- Kola, bagety a tak...prostě zdravá výživa ...
- Zmrzka.
- Pivo a kofola...

Líbí se ti tradice sportovního dne?

- Ano, ale kdyby bylo lepší hřiště, tak by se mně to líbilo víc...
- Aji jo.
- Jo, tak aspoň se neučíme.
- Ano, protože to organizuje pan ředitel.
- Ne, radši bych byl doma jako někteří „sportovci“.
- No jasný, že líbí.

Vyhovuje ti dnešní horké počasí?

- Celkem jo, mně teplo nějak nevadí.
- No tak je to lepší, než kdyby pršelo.
- Jde to.
- Jojo, se budu koupat...
- Ani ne, já mám radši déšť...

ORIENTÁK

Kolikrát jsi měl/a pocit, že ses opravdu ztratil/a?

- No, tak jednou myslím jo.
- 3x...to bylo děsný...
- Ani jednou, tady se snad ani ztratit nedá.
- 2x , ale nikomu to neříkejte...

Jak dlouho ti trvalo, než jsi zjistil/a, jak patří ta mapa?

- Chvilíčku, to byla pohoda, oproti loňsku...
- Hnedka.
- Asi tak sekundu.
- Já nevím, já jsem ju měl celou dobu v kapse...

SKOK DO VÝŠKY

Spálil/a sis loket?

- Ne.... spálil jsem si koleno.
- Jo, ale jenom trošku.
- Co? Jak jako?
- Ne, ale zato mám písek v kalhotkách...
- No spálil, jak je mým zvykem...
- Ne-ne.

BĚH

Omezují tvůj výkon drny, které jsou na dráze?

- Jo!!! Ta dráha je úplně příšerná...
- Jo, blbě se na tom běhá, zpomaluje to a asi 10x jsem o ně zakopl...
- Ne, já po ní neběhám.
- Jo, v té jedné zatáčce jsem kvůli těm drnům nemohl předběhnout toho kluka.
- Ne, ani moc ne.
- Ta trať je celá strašná... ale lepší než nic.

Jak myslíš, že vznikl název SPRINT?

- Hej ty jo...tak to fakt netuším...
- Podle pití Sprite, který pijou jen opravdoví sportovci.
- Nevím, asi to vymyslel nějaký Sprint.
- Od toho pití určitě...
- Třeba nějaký rychlý auto se jmenovalo Sprint.
- Jak to mám vědět?
- Sprint jako speed.

VRH KOULÍ

Co, nebo koho si představuješ, když koulí zaměřuješ cíl?

- Nikoho.
- Lidi, který nesnáším.
- Expřítelkyni svého milýho.
- Já se nezaměřuju, já se soustředím na to, abych hodil co nejvíc.
- Nevím, podle nálady...

BYLO NEBYLO

BASKET:

Jaký tipuješ výsledek dnešního utkání žáci - učitelé?

- 100 : 0 pro žáky...
- Nevím, ale tipuju, že moc košů nepadne.
- Žáci to projedou.
- 12 : 8 vyhrajou žáci.
- 8 : 10 pro žáky.
- Já nevíím, asi učitelé vyhrajou...
- Učitelé 50, žáci 49.
- 20:18 pro žáky.
- Vyhrajou učitelé, ale fandím žákům.
- Nevím vůbec.

ODPOVĚDI NĚKOLIKA UČITELŮ

Líbí se Vám tradice sportovního dne?

- No, líbí..., kromě košíkové, ale třeba štafety jsou zajímavé, fotbal nebo třeba lano...
- Ano, líbí.
- Líbí, jen jestli se líbí také žákům.
- Ano, ale mám pocit, že žákům se líbí čím dál méně.
- Ano, já jsem ji založil, takže se mi líbí.

Jaký tipujete výsledek dnešního utkání žáci - učitelé?

- Rok od roku to vypadá hůř. Jak učitelé stárnou, tak mám o výsledek čím dál větší obavy...
- UČITELÉ!!!
- Já vám řeknu, co typuju, a pan ředitel mě zabije...
- Samozřejmě fandím učitelům.

Vynikali jste jako žáci v nějaké dnešní disciplíně?

- Bavil mě skok do výšky a taky vrh koulí... (pí uč. Mráčková)
- No, možná skok do dálky, a taky vytrvalost mně šla. (pí uč. Sokolová)
- Já jsem byl a dodnes jsem velmi průměrný sportovec, a proto sportuji jen rekreačně. (p. uč. Kadlec)
- No, vynikal... v dálce, ve sprintu a ve vytrvalosti hlavně... (p. uč. Beneš)
- No, tak ve všech... Do dálky jsem měl 5,30 m, do výšky 175 cm, šedesátku jsem měl slabší, tu jsem měl myslím za 8,06 s, a 1 km jsem měl za 2:48. (p. ředitel Urbanec)

(jája+feri)

KRONIKA OSMÁKŮ

V době, kdy někteří žáci osmiček zapisovali své postřehy z výletu, ti, kteří tam nebyli, trénovali psaní „Kroniky devátáků“. V příštím školním roce je to čeká. Posuďte sami, co jim utkvělo v paměti za skoro celý školní rok:

Byl začátek školního roku a my jsme chtěly udělat dobrý dojem, a tak jsme zašly ke kadeřnici, koupily jsme si oblečení... Ale jen co jsme vešly do školy a viděly na chodbě stát partu kluků, Eja hned na druhém schodku zakopla a spadla. Všichni se začali smát. Já s Ejou samozřejmě taky.--- Hned od začátku roku jsem si všimla, že rok od roku ubývá žáků, kteří se již od začátku roku začínají učit.--- Když začalo padat listí, lekli jsme se, že budeme jako každý rok chodit ven a hrabat, naštěstí jsme se toho nezúčastnili...--- V listopadu měla naše paní třídní učitelka narozeniny, dostala od nás velice pěkné dárky a vypadala šťastně.--- O vánočním posezení jsme si dávali dárky, nikdo neodešel s prázdnými rukama, i když se počty dárek i jejich hodnota výrazně lišily.--- A také byl Valentýn, který jsme oslavili diskotékou ve škole (pan ředitel si však nezatrsal).--- Jelikož moje lenost nezná mezí, tak jsem nejel na výlet a zůstal jsem ve škole. Ráno jsem se normálně probudil a vyrazil do školy. Byli jsme rozděleni do sedmých tříd a učili se podle jejich rozvrhu.--- Velice jsme rychle zjistili, že učivo sedmé třídy je skryto za závojem zapomnění.--- V 7.B jsem zjistila, že všichni žáci v této třídě jsou velice chytrí, a to až tak, že se jim naše třída zdaleka nevyrovná.--- Marně jsme se pokusili uprosit paní zástupkyni, abychom mohli jít místo povinně volitelných předmětů domů, a tak jsem sem musel zůstat na ruštinu, z které umím tak, že vím jenom, jak se řekne „soudruh“, ale jinak ani ťuk.--- Křivánek „náhle onemocněl“, asi proto, že se ve čtvrtek u sedmáků psala čtvrtletka z matematiky a my jsme si ji měli napsat zkušebně.--- Také jsme šli do dílny natírat prkna. Pan ředitel nám nakázal, abychom natřeli nejméně 200 desek. Protože nejela elektřina, byla dole v dílnách poněkud tma a to nás trochu zpomalilo, ale i tak jsme zadaný úkol splnili.--- Zatím bylo vše v pohodě ... Učitelé rudli zlostí nad našimi písemkami (které tedy nebyly extra super) a my jsme rudli zlostí nad známkami (a někdo se i smál)....

Ze žakovských perliček:

Mezi lidmi kolují jako vtipy žakovské perličky, jejich původ většinou není znám a o jejich pravdivosti se dá leckdy pochybovat. Ty, které vám předkládáme, jsou pravé – made in ZŠ Střelice

Naše třída má velké problémy s násobilkou, hlavně s násobilkou čísla 8. Proto se často dozvídáme, že 8×7 se rovná 59 nebo 8×4 je 36, a taky jsme se v češtině dozvěděli od jedné žákyně, že Jiráskovi Psohlavci jsou velice oblíbené jídlo (má to být velice oblíbené dílo).

Ještě v češtině: Zrovna jsme probírali význam slov, když se paní učitelka zeptala: „Co může znamenat slovo vlna?“ Většina spolužáků odpovídala, že to může být ovčí vlna, vlna v moři, apod. A když byla zrovna chvilka klidu, ozve se žákyně, která mimochodem vyhrála školní kolo olympiády v českém jazyce: „A co třeba vlna na topení?“

Ještě v matematice: Právě jsme počítali děsně složitéj příklad. Vypadal takhle: $1 \times 1 \times 1 = ???$ Kolik to jen může být ??? Nakonec to vyřešila Eja, klidným a sebevědomým hlasem prohlásila: „No to je přece 3!“

V dějepise: Paní učitelka Sokolová: „v ... byly také významné kostely...“. Erika: „Paní učitelko, v této době už byly i hotely?“

V zeměpise: Pan učitel Beneš: „Nejnižší bod v ČR je v Hřensku.“ Radim: „Cožééé? V Řecku???“

Bohužel jeden zvonek nemůžeme uveřejnit, kdo chce vědět víc, necht' se zeptá v 8.A.

Žáci 8.A a 8.B

Výzva:

Pokud znáte nějaké další perličky z naší školy, třeba i od rodičů nebo kamarádů, kteří chodili na ZŠ Střelice, sem s nimi. Uveďte prosím, pokud to víte, i třídu, předmět a rok, tzn. informace, kde a kdy perlička vznikla. Rádi je uveřejníme. A můžete je posílat i dál, tak jak budou přicházet na svět.

Možnosti předání: e-mail: skolnirevue@centrum.cz, schránka časopisu u vchodu.

SOUTĚŽ

O NEJLEPŠÍ FOTOGRAFII DOMÁČÍHO MAZLÍČKA

V současné době odborná porota vyhodnocuje snímky. A není to vůbec jednoduché, musí fotografie, které prošly prvním výběrem, rozdělit do jednotlivých kategorií a pak provést to úplně nejtěžší – vybrat vítěze. Musím zkonstatovat, že se pěkně zapotí, protože každý obrázek je zajímavý něčím jiným: některý je dojemný, jiný úsměvný, další patří do kategorie „momentek“ nebo „zátiší“ (to jsou zatím pracovní názvy některých zamýšlených kategorií).

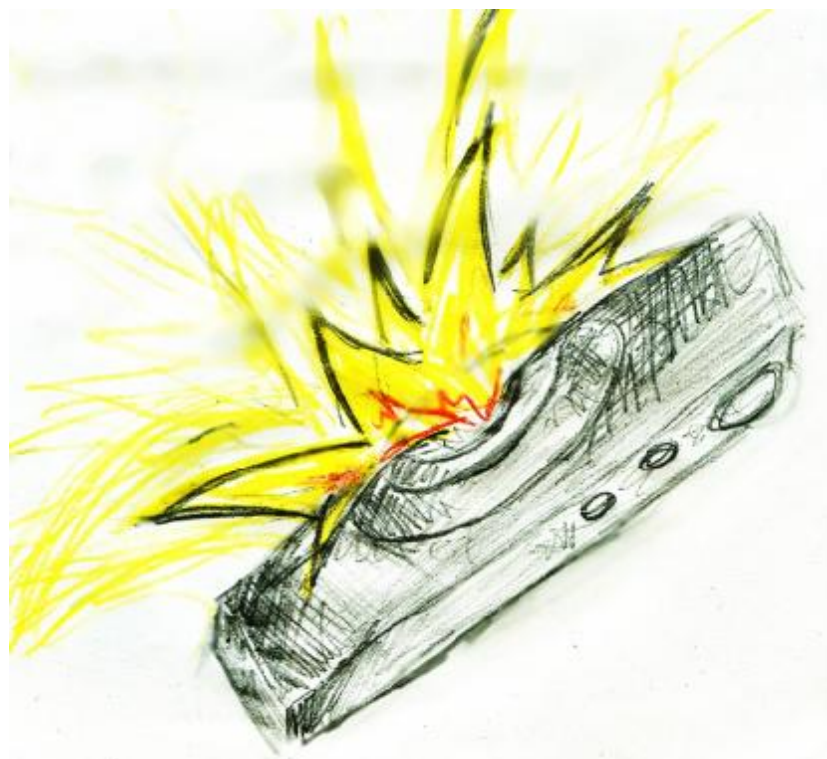
Do soutěže bylo přihlášeno celkem 131 fotografií, a tak je z čeho vybírat. Vítězové budou vyhlášeni a odměněni na konci tohoto školního roku a na podzim plánujeme výstavu vítězných fotografií.

Po prázdninách zamýšlíme zorganizovat podobnou soutěž, tentokrát na téma:
„Nejhezčí fotka z prázdnin“

Tedy o prázdninách fotografujte a už přemýšlejte, který snímek by mohl něčím zaujmout. Nejde nám jen o záběry přírodních scénérií či památek (i když také budou mít svou kategorii), ale také o fotky lidí v zajímavých situacích nebo prostředích. A nezapomeňte - dobrodružství se dá prožít všude, nejen na exotických plážích či na vrcholcích hor, ale třeba i doma na dvorku. A stejně tak tam může vzniknout dobrá a zajímavá fotografie

Tak zatím Blik!

(sok)

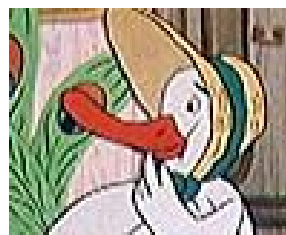
PTALI JSME SE NAŠICH UČITELŮ...

Tentokrát jsme našim učitelům položili 3 otázky ohledně večerníčků:

- 1) Díváte se ještě někdy na večerníček?
- 2) Která večerníčková postava je Vaše nejoblíbenější?
- 3) A kterou naopak moc nemusíte?

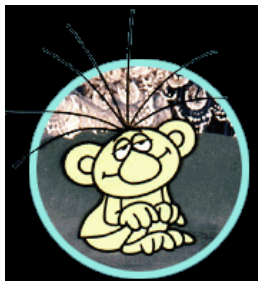
Paní učitelka Hradečná

- 1) Zcela výjimečně.
- 2) Bolek a Lolek.
- 3) Telátko Kopejtko.

Pan učitel Beneš

- 1) Ano, dívám se s dětmi.
- 2) Pat a Mat, Trautenberk.
- 3) Husa Matylida.

Pan učitel Holešovský

- 1) Ano.
- 2) Rákosníček.
- 3) Malá čarodějnice.

Pan učitel Kadlec

- 1) Ano, dívám se s dcerou.
- 2) Pat a Mat, Trautenberk.
- 3) Ty nové večerníčky.

Paní učitelka Sokolová

- 1) Ano, ale málo.
- 2) Anče z Krkonošských pohádek.
- 3) Štěně afghánského chrta. Bylo to tak strašné, že to víckrát nedávali. A také Kát'a a Škubánek.

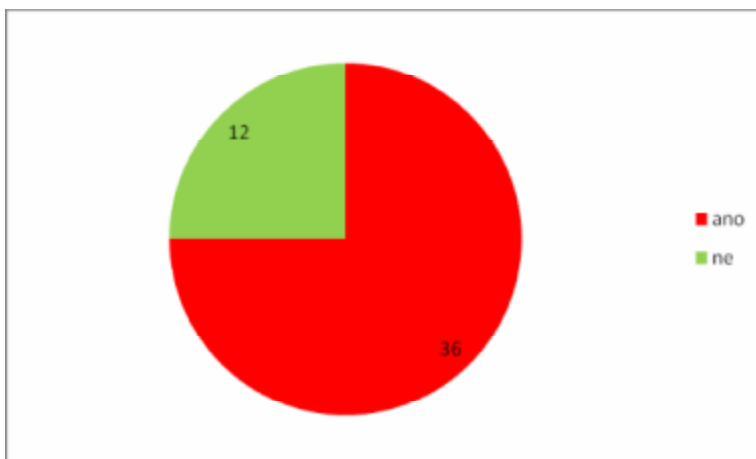

(krb+teri)

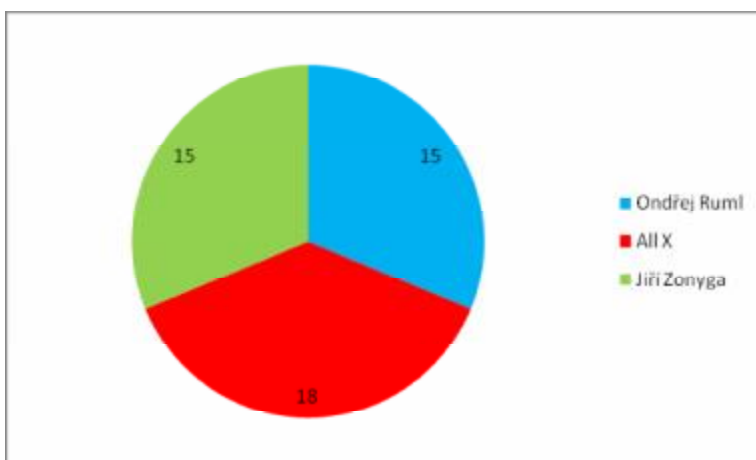
O SOUTĚŽI X FAKTOR

Naše 3 otázky jsme položili žákům v době, kdy zbývali v soutěži 3 finalisté - každý „z jiného soudku“, za rock Jiří Zonyga, za pop, střední proud Ondřej Ruml a za směsici novodobých hudebních žánrů All X. Dnes už všichni víme, jak to dopadlo, ale není bez zajímavosti si ukázat, co jsme si mysleli a v co jsme doufali tady u nás:

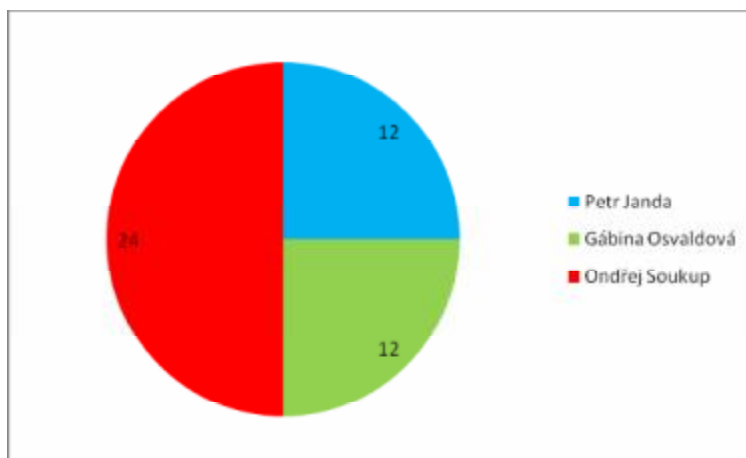
1. Díváš se na X Faktor?

2. O kom si myslíš, že vyhraje?

3. Kdo z porotců se ti nelíbí?

STRAŠIDELNÉ POVĚSTI O ŠKOLE

I letos nám do časopisu přispěli svými strašidelnými příběhy žáci 5. ročníku. To by člověk nevěřil, co tajemného naše škola skrývá ...

Duchové a známky

Když se kdysi roku 1948 stavěla škola, tak se večer o půlnoci do školy nastěhovala strašidla. Bylo jich asi 20. Vždy od půlnoci do 3. vyučovací hodiny po škole strašila. Byla to roztomilá i škaredá stvoření.

Jednoho dne duchové začarovali známky. Ty známky se všechny rozutíkaly po škole a začaly se schovávat. Ředitel školy zavolal hygieniky a ti použili na známky postřík proti hmyzu. Znamky se začaly zvětšovat, až dosáhly metrové výšky. Začaly strašit a škola se na čas zavřela.

Lukáš Kadlec a Martin Volánek, 5.tř

Kopáč

Když v roce 1948 stavěli školu, byl tu i jeden zedník, který stavěl tajnou chodbu. Vtom se odloupla ze stropu jedna cihla a padla kopáčovi na nohu. Stál na bedně, takže do ní spadl. Přišli další zedníci a zalili bednu betonem, nevěděli, že tam je. Po 3 minutách se udusil. Stal se z něj nemrtvý Kopáč, pán hmyzu.

Po 55 letech měl pod kachlemi dokonalé chodby. Jednou vylezl z podlahy a vešel do kuchyňky. Když vyjídal ledničku, cvakla klika a vešel pan učitel Kučera a začal nadávat. Kopáč vmžiku otevřel podlahu, skočil do ní a podlaha se za ním zase zavřela, ani puklinka tam nezůstala.

Pan učitel byl rozběsněný, že mu to škole běhají lidé, kteří se propadají do země, a tak se o tom diskutovalo na poradě. Sbor rozhodl, že Kopáče zneškodní. Chytili ho a řetězy přikovali na půdě ke zdi. Dodnes tam je.

A proto vám říkám, nechod'te na půdu, je tam tma a tma, a v ní stín Kopáče.

Martin Beneš, Daniel Rujbr a Ondřej Sokola, 5.tř

Strašidelná škola

V roce 1948 byla postavena ve Sřelcích škola. Téhož roku se tu začala dít záhada, velká záhada. V tělocvičně a ostatních učebnách ožíval vždy kolem 12.-3. hodiny ranní Emil, kostra z kabinetu přírodovědy. Jednou pan ředitel odcházela ze školy v noci kolem 1 hodiny, protože musel něco dodělat. Když byl u auta, slyšel vrzání dveří a nějaké hlasy. Okamžitě se šel podívat, co se děje. A Emil rozhazoval učebnice a ničil židle i stoly. Z kohoutků začala téct voda.

Ráno, když přišli žáci do školy, vše bylo úplně normální. Pan ředitel přišel a divil se, co se to děje, že nic zvláštního nevidí, žádný nepořádek. Zůstal tam znova až do 2. hodiny. Kostra byla stále na svém místě. Otočil se a kostra tam nebyla. Emil zase raboval třídy a pan ředitel na něj hodil skříň.

Ráno se šel podívat do přírodovědy, ale kostra tam nebyla. Vzpomněl si, že ještě než na ni hodil skříň, slyšel ji slibovat, že se pomstí. A kostra se pomstila, porozbýjela, co se dalo, záchody, lavice, kabinety, židle, skříně atd.. Děti přišly do školy a byly zděšeny, co se tu stalo. Raději utekly a utíkaly tak rychle, že jim nikdo nestačil. Školu museli zavřít. Když roku 1991 byla škola obnovena, začalo to nanovo. Emil strašil a ničil všechny věci. A takhle se dělo až do roku 2001.

Filip Svoboda, 5.tř

LITERÁRNÍ KOUTEK

Dinosauří kostra

Bylo nebylo, anebo spíš bylo, než nebylo, protože to bychom jinak nemohly vyprávět tento pravdivý příběh. Takže jednou, když už byl večer, školník kontroloval, jestli je všechno v pořádku, aby mohl zamknout celou školu a odejít. Ještě se šel podívat na dívčí záchody. A tam se to stalo.

Uviděl v temnotě dinosauří kostru, jak tam u poslední kabinky něco hlídá. Všiml si, že jsou to kosti. Báł se, a proto tiše ustupoval dozadu, aby ho ta kostra nezpозorovala. Napadlo ho, že by to mohla být kostra z učebny přírodovědy, ale řekl si, že je to hloupost. A tak pomalu odcházal, když tu najednou šlápl na tužku, která ležela na podlaze. Oddechl si, že si toho dinosaurus nevšiml. Už byl u dveří. Pomalounku je otevřel, ale vydaly velmi, velmi hlasitý skřípavý zvuk. Školník vyrazil ze dveří a utíkal, co jen mohl po chodbě do kabinetu zavolat policii. Telefon však nejel, navíc vypadla elektřina a po škole se rozhostila tma. Školník zpanikařil. Běžel rychle do učebny přírodovědy přesvědčit se, zda je kostra na svém místě. Jenže kostra tam nebyla, místo toho tam uviděl oživlé vycpaniny. Rychle vyběhl ze třídy a hmatal po klíčích, aby zamknul. Potom spěšně vzal svoji baterku a zamknul se v kabinetě, kde také celý vystrašený usnul.

Brzo ráno ho probudilo bouchnutí okna. Vstal a zavřel je, potom pln strachu otevřel dveře, ale nic neobvyklého nepozoroval, šel se tedy podívat do učebny přírodovědy. Kostra kupodivu stála na svém místě. Když přišel ředitel, školník mu vše dopodrobna vyložil. Ale ředitel řekl, že si z něho dělá blázna.

Uslyšeli to tři žáci a rozhodli se, že zůstanou ve škole. Nejdřív ale museli zavolat maminkám, že spí u kamaráda. Scherryl ze šestky, Kristián ze sedmičky a Alexa z osmičky se dohodli, že se schovají v tělocvičně ve švédské bedně. Jak tak šli a povídali si, ani si nevzpomněli, že v tělocvičně jsou holky z devítky.

„Hele,“ vykřikl Kristián. „Stůjte! Tam jsou vlastně dneska holky z devítky a cvičí na závody.“

„Sakryš! Tak kam půjdeme?“ zeptala se Alex.

„Hmm, tak teda půjdeme třeba, třeba...jo, mám to! Schováme se do knihovny!“ řekl Kristián. A jak šli, dělali, jakože nic. Jakože jdou něco hledat v knížkách nebo že si jdou číst a odpočinout.

„Hej, Alex, pojď sem, mám celkem zajímavou knížku.“ Sherryl našla knížku „PRAVIDLA KROCENÍ ŠKOLNÍ ZVĚŘE“ a začala bedlivě pročítat stránku s nadpisem „DINOSAURUS SKELETON“ a s obrázkem dinosauří kostry. Přečetli si vše, co by mohli potřebovat, a protože se už setmělo, vydali se pomalu do učebny přírodovědy, schovali se tam za roh k umývadlu.

„Hele,“ křikla Sherryl, „ona se hýbe!“

„Psst, ticho,“ šeptl Kristián, „ať nás nevidí.“

Kostru se opravdu pohnula, pak se otočila, skočila dolů a odběhla na chodbu. Všichni tři se potichu kradli za ní. Kostra se najednou ohlédla. Alex vrazila do Scherryl a Kristiána, takže se všichni svalili.

„Ty trdlo, ty jsi tu knížku asi pořádně nečetla,“ zavrčela zlostně Sherryl.

„Na co myslíš, že jsem si asi vzala ten provaz, chytráku. No přece na to, abychom ji mohli chytit a svázat.“ Scherryl se tedy pokusila chňapnout po kostře provazem a zachytila ji. Kostru svázali. „Co kdybychom ji dali do skladu starých lavic a židlí?“

„Jo, to je dobrý nápad,“ vyhrkl Kristián. Potom pochytali a svázali všechny vycpaniny a dali je spolu s kostrou do skladu. Pak si však uvědomili, že v učebně přírodovědy budou chybět, a tak šli do obchodu koupit nové. Našli obchod, který se jmenoval „KOSTRY, TAKÉ VYCPANINY, JEN Z OBCHODU PŘÍRODNINY“. Scherryl se rozhlížela a uviděla celkem podobnou dinosauří kostru, jakou měli ve škole, a tak ji koupili a vybrali ještě pár vycpanin.

Kristián se ještě pro jistotu zeptal: „A nebudou jen tak náhodou taky moc aktivní?“

„Ne, ty se nepohnou,“ řekl prodavač, když vše balil do balicího papíru.

A tak si je odnesli a dali je na místa jejich předchůdců. A vše bylo jako dřív, jen školník dostal dovolenou na čtyři týdny, aby se z toho vzpamatoval. Jenže když Sherryl, Kristián a Alexa dokončili docházku a odešli, nové kostry s vycpaninami začaly bláznit jako ty předešlé a ještě dokonce hůř, ale to už nepatří do tohoto příběhu...

Hana Chladilová a Gabriela Urbanová, 5.tř.

MALÝ PRINC V TERORISMU

Poslední místo, které Malý princ navštívil, byla planeta černá jako havran a stejně tak zlověstná. Když vstoupil na její pevninu, ...

Tak začínala povídka, kterou měli dovyprávět do konce žáci 8.tříd, tento námět v Malém princí od Antoina de Saint-Exupéryho ale nenajdete, zadaný domácí úkol měl povzbudit fantazii žáků a ukázat, zda rozumějí pojmu terorismus.

... Když vstoupil na její povrch, pod nohama se mu zaprášilo. „Kde to jsem?“ zeptal se Malý princ sám sebe.

„Nevím, jak se to tu jmenuje,“ odpoví mu malá uprášená holčička.

Malý princ si jí ani nevšiml. Trochu se lekl, když uslyšel její sípavý hlas. Holčička byla velice smutná, na zaprášenou zem dopadly kapičky jejích slz.

„Proč pláčeš?“ zeptal se Malý princ, avšak když se zamyslel, řekl si, že by asi také plakal, kdyby musel žít na této planetě.

„Já ... no tatínek mi řekl, že mám jít k našemu sousedovi, no a potom se mám nechat zabít ... mám na zádech připevněnou bombu,“ řekne holčička a otře si nové slzy.

„Zabít? A proč?“ zeptal se Malý princ.

„No protože náš soused věří v jiného boha než můj otec.“

Tak tohle je hodně divná planeta, pomyslel si Malý princ. Přece se lidé nemohou jen tak zabíjet kvůli takovým hloupostem.

“Víš ty co,“ navrhl Princ, „půjdu s tebou domů a domluvíme tvému tatínkovi.“

„Raději ne, běž tam, odkud jsi přišel,“ řekne holčička.

„Ne-ne, přece tě nenechám zabít!“ odpoví Princ a jde k nejbližšímu tmavému domu. Zabouchá na dveře, otevře mu starý muž.

„Co chceš?“ zeptá se.

„Vy jste otec té malé holčičky?“

“Jo, má svůj úkol, proč ji tedy rušíš?“

Tohle Malého prince velice naštvalo. „Já? Vy jste, pane, blázen! Necháte zabít svou dceru!“

„Co si to ... , dcero, máš nový úkol! Zabij tohohle prcka!“

Holčička se rozběhne proti Malému princí. Ten už rychle utíká ke své raketě a rychle odtud.

„Jaká je tohle divná planeta“, diví se Malý princ, „jedni poslouchají ty druhé na slovo, jako kdyby to byli otroci, a přitom dělají samé hlouposti. Tohle až řeknu své růži ... Nebude tomu věřit!“

Lucka Vávrová a Zuzana Rybárová, 8.A

LITERÁRNÍ KOUTEK

... Když vstoupil na její povrch, uviděl rozlehlou zemi, kde se lidé neměli rádi. Malý princ potkal jednoho člověka, který nesl na zádech podivnou tikající věc.

Malý princ: „Co to neseš?“

Člověk: „Bombu.“

Malý princ: „Na co máš tu bombu?“

Člověk: „Abych ji mohl odpálit.“

Malý princ: „A proč ji chceš odpálit?“

Člověk: „Abych se zbavil támhle těch lidí, co nemám rád.“

Malý princ se chtěl ještě na něco zeptat, ale už to nestihl.

Celé okolí se proměnilo v jeden velký kráter. Malý princ si řekl: „Tady bych teda nechtěl bydlet.“ A odletěl.

Jan Smutný, 8.B

... Když vstoupil na její povrch, nemohl uvěřit, jak ji mohl někdo takhle zdevastovat. Ušel pár kroků a uviděl muže, který vypadal, jako by byl oblečený do zbraní. Než Malý princ stihl pozdravit, muž ho zatáhl do podivného vozu a ujížděl s ním do nějaké jeskyně. Tam ho začal vyslychat.

Princ mu řekl, co je zač a odkud pochází. Za chvíli přišli do jeskyně další muži, ale Prince si nevšíмали, jako by bylo normální, že je u stěny jeskyně někdo připoutaný. Začali pracovat na nějaké věci, Princ ale nevěděl na jaké, tak se zeptal muže, co ho unesl: „Co to dělají?“

„Dokončují bombu,“ odpověděl muž.

„A na co je taková bomba dobrá?“ Odpovědi se nedočkal.

„A co s tou bombou budete dělat?“ zeptal se po chvíli.

„Shodíme ji na USA“

Princ nevěděl, o co se jedná, a měl spoustu otázek, ale ne na všechny dostal odpověď. Muž už měl jeho zvědavosti dost.

Nebavilo ho odpovídat mu na jeho otázky, protože ho nutily k zamyšlení. Raději prince odpoutal a pustil.

Žákyně 8:B

ZLEVNĚNÁ MRKEV

Asi každému z vás (pokud nemáte na schránce napsáno: „Nevhazujte reklamy!“) chodí každý týden letáky z různých supermarketů, upozorňující na spoustu slev. A jestli jste alespoň trochu šetřící, tak si ho jistě, třebaš zběžně, prolistujete. Uvidíte hromady výrobků za neuvěřitelně nízké ceny, které vás tak očarují, že se hned, jak to bude možné, do onoho supermarketu rozjedete.

Již ve dveřích obchodu zjistíte, že o slevě jste se nedozvěděli jenom vy, ale přinejmenším půl Brna, a protože jste nebyli dost rychlí, moc tam toho zboží na vás nezbylo. Ovšem vy se nevzdáváte a dál proplouváte regály a do košíku házíte všechno, co má u sebe nápis „Sleva“. Ne, že byste ty věci skutečně potřebovali, ale za tak nízkou cenu – no nekupte to.

Procházíte zeleninou a snažíte se vybrat ani ne tak hezkou zeleninu, jako spíš zeleninu zlevněnou. A vtom uvidíte regál s mrkvemi. Leží v něm poslední a povadlá, zkrátka nic moc mrkev. Normálně byste si jí ani nevšimli, ale je přece se slevou a navíc poslední, tak si ji prostě snad ze soucitu, snad z nevraživosti vůči ostatním nakupujícím vezmete. V tu chvíli je váš nákupní košík už celkem přeplněný.

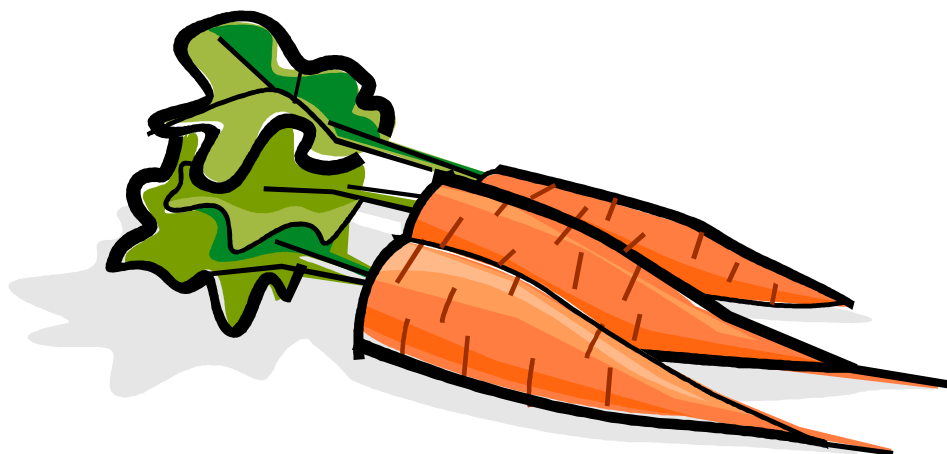
Znavení nákupem a tíhou košíku se odeberete k pokladně, kde zjistíte, že půlka Brna se rozhodla odejít zároveň s vámi. Po dlouhém čekání se na vás konečně dostane řada, zaplatíte a trochu našťavaně se naskládáte do auta.

Domů dorazíte spokojeni s výhodnou koupí a vítězoslavně strčíte mrkev do ledničky do šuplíku na zeleninu. Za pár dnů zjistíte, že mrkev, kterou jste koupili, již není k jídlu (už v den nákupu to zřejmě měla za sebou). S trochou smutku v očích ji vyhodíte a už nikdy si na ni nevzpomenete, i když takových mrkví u vás skončí ještě hodně, dokud nezjistíte, že nakupování levných zbytečností

vás šťastnějšími neudělá.

Ale zamýšlet se nad tím může být i na obtíž, takže příští týden zase v supermarketu ...

(krb)

VĚŘTE TOMU

Věřte tomu, nebo ne, ale to, co vám tady teď napíšu, se stalo. Možná to byla jen moje fantazie, ale je možné, abych si něco takového vymyslela a sama tomu uvěřila? A jestli to byla jen moje fantazie, jak je možný ten konec?

Byla jsem jednou večer s kamarádkami na procházce, když jsme se vracely domů, už byla dávno tma. Šly jsme po ulici, nikdo už na ní nebyl, nevadilo nám to, bavily jsme se, smály.

Zadívala jsem se na nebe. „Je škoda, že není úplněk, koukněte na ty hvězdy.“

„Nech toho! Chceš, abych se bála?“ protestovala kamarádka.

„Vemte si, kdyby byl úplněk, tak by byla skvělá noc pro upíry.“ Ještě jednou jsem se zadívala na hvězdy. Nebe bylo jasné, mezi milionem hvězdiček jsem poznala Velký vůz, Orionův pás, Kuřátka a Malý vůz naprosto jasně, byla to skvělá podívaná.

„Nech toho!“ krotí mě druhá kamarádka, mám totiž strašné sklony k strašidelným, deprimujícím historkám.

„Kdyby byli, jistě by si nás vyhlídli, koukněte, jak bychom byly snadná oběť. Jsme tu samy tři holky, nikdo jiný tu není, ani auta tady nejezdí, ... představ si: něco se ti mihne kolem krku, nevíš, co to je, když se otočíš, nikdo za tebou není, ale ty na krku cítíš horký dech, potom bys na svém krku cítila dva chladné hroty, byly by to zuby. Věděla bys, že tě kousne, ale nemohla bys nic udělat...“

„Dej pokoj!“ Kamarádka si stahuje svetr ke krku.

„V dáli bys slyšela šum křídel.“

Prásk!

Vedle nás spadlo víko popelnice, nikdo tam ale nebyl. „Asi kočka.“

„Asi, ale jediné černá, vždyť by se musela leknout a zdrhat, jak chceš vysvětlit, že jsme ji neviděly?“

Zadívám se pořádně do rohu, kde byla popelnice, čím déle se dívám, tím víc se mi zdá, že vidím obrysy zahalené osoby, holky jsou už kus přede mnou.

„Skvěle jsi nás vystihla, stačilo jen dodat, že pijeme krev, jsme bezcitní a krutí.“

Nedovolím si nějakou jedovatou poznámku, na to se moc bojím. Stín, který jsem viděla,

najednou zmizel a tuším, že za mnou někdo stojí. Je tak blízko, že cítím jeho dech, ruce, které položí na má ramena, ... Nejsme v milostném románě, aby si mě otočil a políbil, kolena se mi však klepou stejně, i když z jiného důvodu.

Na sucho polknu, pokusím se mu vytrhnout, co ztratím? Nic. Dupnu mu na nohu, nepustí mě, naopak, chytne mě ještě pevněji. Kdo to je? Najednou uslyším zvuk, který jsem sama před chvílí popisovala holkám, cítím, jak mi zrychlí srdce, po zádech mi stéká studený pot, cítím, jak mi něco malého prolétává rychle kolem hlavy. V dáli zaslechnu zvuk svojí záchrany – je to auto. Ještě než na mě posvítí svými reflektory, zašeptá mi onen „stín“ do ucha: „Dnes máš štěstí.“ Pak se rozplyne jako nic.

Asi bych si myslela, že to byl jen sen, ale to bych doma na krku nesměla najít dva škrábance, ne? A tady bych teď každý měsíc před úplňkem neviděla tajemnou postavu, jak se na mě kouká skrz sklo pokoje...

(niki)

NIKI

„Niki, no tak, Niky. Počkej na mě...“

Otočím se po hlase. Sem k jezeru v hodině vlka nikdo nechodí. V šeru se rýsuje nějaká postava. Je to kluk. Kdo to asi může být? Čím je blíž, tím jasněji ho poznávám. Může to být... delší melírované vlasy, vysoká, svalnatá postava, tmavé oči. Patrik? ... Rozzářený úsměv, brašna, jeho bílé botasky... Ano, je to on. Poznala bych ho, i kdyby tady byla tma jako v pytli.

Na nic nečeká, sundá si tričko i kalhoty a skočí za mnou do ledové vody. Chvilí plaveme vedle sebe mlčky. Pokaždé, když se mě dotkne, jsem jako ve snách. Neodtahuji se, ba právě na opak. Jsem mu tak blízko, jak je to jen možné.

Když jsme oba po dlouhé plavbě unavení, sedneme si vedle sebe na břeh. Docela se setmělo, když jsme plavali. Na nebi se začínají objevovat první hvězdy. Chvilí sleduji Patrikovy rysy. Celé jeho tělo je pokryté kapkami vody. Je podepřený na rukách a

dívá se na černé nebe. Podívám se stejným směrem.

Krása! Nad špičkami stromů je ještě světlý pruh zapadajícího slunce. Čím více zakláním hlavu, tím je obloha tmavší. Nad námi je už tmavá a jsou na ní jasně vidět hvězdy. Zavřu oči a poslouchám zvuky noční přírody. Ozývá se jen málo ptáků, jejich hlasy doplňuje šumění vody, cvrkání cvrčků, kvákání žab, odněkud z dálky sem doléhá psí štěkot. Nejsem romantička, ale dnešek je opravdu kouzelný.

Najednou mě chytí za ruku. Rychle se otočím.

„Já... chtěl bych se ti omluvit za kluky ve škole,“ prolomí nepřijemné ticho.

„Ale za to ty nemůžeš,“ namítnu.

„Možná, ale i tak jsem se tě měl zastat.“

„Proč bys to dělal?“ upřímně se divím.

„Protože...“ Odmlčí se. Čím je pomlka delší, tím víc jsem nervózní. Po nějaké chvíli to nevydržím a vysmeknu se mu, abych si mohla jít zaplavat. Nestihnu udělat ani krok a chytne mě za ruce.

„Člověk by se měl zastat toho, kdo se mu líbí.“ Nevěřicně se na něj podívám. On, nejhezčí kluk ze školy, má zájem o mě? O průměrnou žačku, bez výstavní postavy, se skoro žádným sebevědomím, o šedou myšku školy?

„Tak jsme se zasmáli.“ Chci se mu vymanit se sevření. Nepustí mě. Místo toho mě přitiskne k sobě a dlouze se mi zadívá do očí. Chytí mě za bradu a políbí mě.

„Nechápu, proč mi nevěříš.“

Nezmůžu se mu něco říct. Políbí mě znova, aby zahnal mé očividné rozpaky.

Věřím mu! Věřím!

(niki)

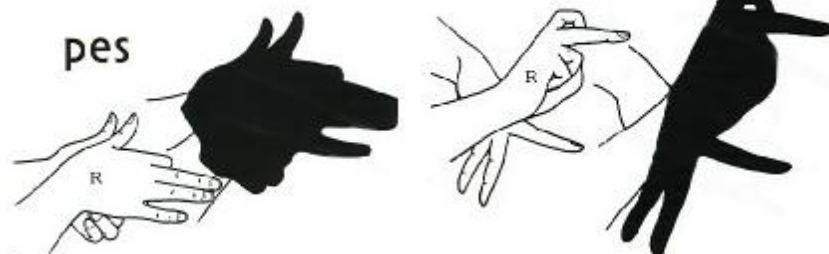
TIP NA PRÁZDNINOVOU ZÁBAVU

S trochou nácvičku můžeš pobavit své kamarády vytvářením siluet zvířat. Vše, co k tomu potřebuješ je jasné světlo, čistá stěna nebo stanová plachta a to co máš vždy po ruce – svoje vlastní ruce.

králík

datel

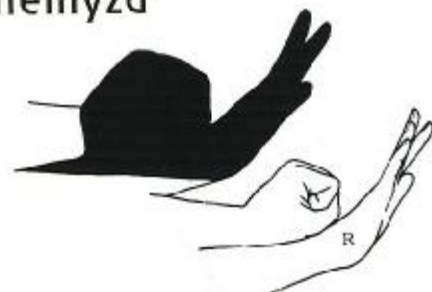

pes

los

hlemýžd'

kůň

husa

klokan

panter

krokodýl

(sok)

NEOBVYKLÉ INZERÁTY

KOUPÍM

Bojové morče
Do 1000,- Kč
Zn. Je to nutné k obraně

PRODÁM

Hummery H1, H2
Oba dva do 1 000 000,- Kč
Zn. Dobrý stav

VYMĚNÍM

Křečka
Za štětku
Zn. Výhodné, křeček umí zpívat

VYMĚNÍM

Poloprázdné plechovky od piva
Za prášky na chřipku
Zn. Kvalitní

Tomáš Raždík, 6. tř

PRODÁM

Naši paní učitelku
Za...no rovnou zadarmo
Zn. Není můj typ
Pozn.: Nasad'te jí košík, kouše
A bacha - zkouší z češtiny

VYMĚNÍM

1 mp4 za 2 mp2
Zn. Jestli někdo ví, co je mp2
Pozn.: Možná nejede

KOUPÍM

Chlupatou kočku za 1200 Kč
Zn. Jsem alergická
Pozn.: Ostříhaná dohola

Marta Pernová, 6. tř

FENOMÉN NAŠÍ DOBY - MOBILNÍ TELEFON

Jak dostat operátora do Bohnic aneb Operátoři telefonních sítí to taky někdy nemají lehké...

Operátor: „*Pane, jestli na mě budete pořád takhle křičet, tak vás upozorňuji, že to položím.*“

Zákazník: „*No to si zkuste! To pak teprve začnu rvát!!!*“

Operátor: „*To je možné, ale už ne na mě.*“

Operátor: „*Vy jste přímo zřizovatel této linky?*“

Zákazník (cca 80let): „*Jak to myslíte?*“

Operátor: „*Na koho je ta linka psaná.*“

Zákazník: „*Jako kdo tu je?*“

Operátor: „*Hmm, dejme tomu.*“

Zákazník: „*Já a můj pes.*“

Operátor: „*Ale já bych potřeboval jméno.*“

Zákazník: „*Ťapina.*“

Zákazník: „*Já seberu ten modem a omlátím vám ho o hlavu!*“

Operátor: „*Myslíte tím přímo mně?*“

Zákazník: „*Ne. Vy jste jedinej trochu ochotnej. Vás jenom švihnu kabelem.*“

Zákazník: „*Já mám modem Aethra.*“

Operátor: „*Tenhle typ modemu má na sobě tři kontrolky. Jak teď svítí?*“

Zákazník: „*Svítí obě dvě.*“

A naopak – Zmatené poznámky operátorů aneb I mistr tesař se někdy utne

Operátor: „*Dole máte Možnosti internetu, tak na to si klekněte.*“

Operátor: „*S tím vám bohužel nepomohu, tady jste na technické potvoře.*“

Operátor: „*Dobrý den, u telefonu Pavlína Žaloudková, co Vám mohu udělat?*“

Operátor: „*Mohl byste mi přiblížit, o co jde?..., aha,..., promiňte. To jste mi to spíše oddálil.*“

Operátor: „*Napište si tam ping. Jako ping pong, ale bez pongu.*“

A co o mobilech říkají Murphyho zákony?

- Když budete potřebovat někomu zavolat, dojde vám kredit, pokud budete mít kredit jen na poslání SMS dotyčné osobě, dojde vám baterie, když však kredit i baterii mít budete OK, nebudete chtít někomu něco sdělit.
- Ten, s kým máš v danou chvíli a na daném místě nejmenší chuť mluvit, se zákonitě ozve první.
- Jestliže se vracíš domů a už ode dveří slyšíš vyzvánění telefonu, je 99% pravděpodobnost, že přestane zvonit ve chvíli, kdy ho zvedneš.
- Jestliže naklapete omylem špatné telefonní číslo, nikdy není obsazeno.
- Tělo ponořené do vany způsobí, že začne zvonit telefon.
- Jestliže nestihneš zvednout zvonící telefon a posadíš se, abys vyčkal, zda to náhodou ten neznámý volající nezkusí znova, tak on svůj pokus nezopakuje nikdy.
- Pravděpodobnost, že jste si četl svou nově příchozí SMS jako první, je nulová ... někdo ji před vámi určitě četl, ...treba jako odesílatel.
- SMS, ve které pomlouváte před osobou A osobu B, bude vždy odeslána osobě A.

ZNÁŠ ČESKÝ JAZYK?

1. Jazyků je na světě asi 3000. Velkou skupinu tvoří jazyky slovanské, patřící do větve jazyků:
- drávidských
 - austronéských
 - indoevropských

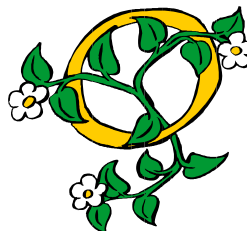
2. Písemně je český jazyk doložen:
- od 10. století
 - od 12. století
 - od 14. století

3. Při srovnání s jinými nepříbuznými jazyky se čeština mimo jiné vyznačuje tím, že:
- má velmi mnoho vícečlenných složenin
 - má velmi málo zdobnělin
 - nemá členy

4. Počet slov v českém jazyce lingvisté odhadují na:
- 80000 až 100000
 - 180000 až 200000
 - 280000 až 300000

5. Asi 23% českých slov končí písmenem:
- a
 - e
 - i/y

6. Nejfrekventovanější slovo v češtině je:
- spojka *a*
 - zájmeno *on*
 - podstatné jméno *práce*

7. Pozdrav, jehož vznik souvisí s celonárodní sbírkou financí na stavbu národního divadla v druhé polovině 19. století, je:
- Ahoj!
 - Nazdar!
 - Čau!

8. Kdy se začala ze středočeských nářečí formovat spisovná podoba češtiny?
- ve 14. století
 - v 15. století
 - v 16. století

9. V češtině se nejčastěji vyskytují:
- podstatná jména
 - slovesa
 - přídavná jména

10. Nejpoužívanější slova v češtině jsou *a*, *být*, *ten*. Nejpoužívanější podstatná jména jsou:
- pán*, *život*, *člověk*
 - práce*, *rok*, *doba*
 - politik*, *cena*, *zloděj*

PRO CHYTRÉ HLAVY

11. Nejvíce stejných slabik za sebou je ve větě:

- Nesnese se se sestrou
- Nemohu zaplatiti Ti tisícikorunu.
- Kdy mohou splatiti Ti ti tiší hoši dluh.

12. Pouze v češtině se vyskytuje hláska:

- č
- ř
- š

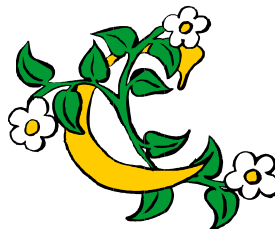

13. Některá podstatná jména mají dva rody, například:

- Litomyšl
- Olomouc
- Aš

14. V letech 1840-1921 žil češtinář J. Hron, snažící se nahradit některá vžitá česká slova novými slovy „vlastní výroby“. Chytrý student byl bedlivák, jízdní kolo bylo hbitkolo a kapesník byl:

- sopličník
- smrkonosoplenka
- sušnoskladník

Řešení

1c), 2a), 3c), 4c), 5a), 6a), 7b), 8a), 9b), 10a), 11c), 12b), 13c), 14b)

Hodnocení:

0-4 body

Karel Čapek měl pravdu: čeština je skutečně jazyk obtížný. I pro tebe.

5-10 bodů

Možná že jste sopličníky ve škole nebrali, každopádně něco si pamatuješ a s mateřštinou máš tiché příměří.

11-14 bodů

„Jazyk z nejtěžších mezi všemi“ ovládáš dokonale. I Karel Čapek by byl potěšen.

(feri)

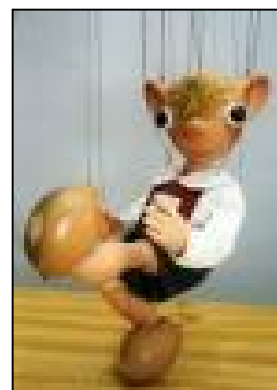
ZNÁŠ NAŠE VEČERNÍČKY? II

Těch večerníčků máme tolik, že stojí zato věnovat jim ještě jeden kvíz.

Uvolněte se prosím, nalaďte se na svou dětskou vlnu a zkuste odpovědět na následující otázky:

1) Podle Karla Čapka vznikl krásný večerníček o pejskovi, který se jmenuje:

- a) Žeryk
- b) Max
- c) Dášeňka
- d) Bob

2) Největší kamarádka Hurvínka se jmenuje?

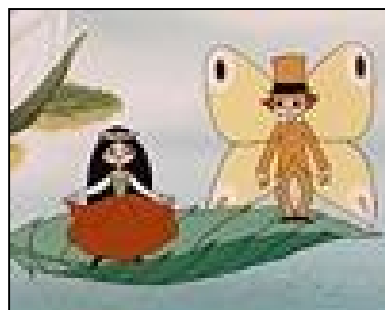
- a) Mánička
- b) Katka
- c) Alenka
- d) Žofka

3) Kterému kouzelníkovi patří klobouk, v němž žijí Bob a Bobek?

- a) Čáryfukovi
- b) Pokustónovi
- c) Rumburakovi
- d) Dobrodějovi

4) Bolek a Lolek jsou dva:

- a) Ptáčci
- b) Psi
- c) Čuníci
- d) Kluci

5) Kamarád Makové panenky se jmenuje?

- a) Manuel
- b) Emanuel
- c) Samuel
- d) Amadeus

6) Trautenberk v Krkonošských pohádkách svolává služebnictvo pokřikem:

- a) Kubo, hajnej, Anče!
- b) Hajnej, Anče, Kubo!
- c) Anče, Kubo, hajnej!
- d) Kubo, Anče, hajnej!

7) Kdo namluvil večerníček o Machovi a Šebestové?

- a) Petr Nárožný
- b) Josef Dvořák
- c) Bolek Polívka
- d) Jiřina Bohdalová

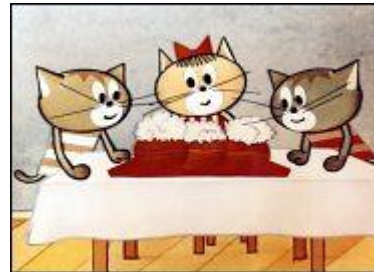
8) Edudant a Francimor mají sestru. Znáš její jméno?

- a) Bába Halabába
- b) Ochehule
- c) Kostížerka
- d) Dita

PRO CHYTRÉ HLAVY

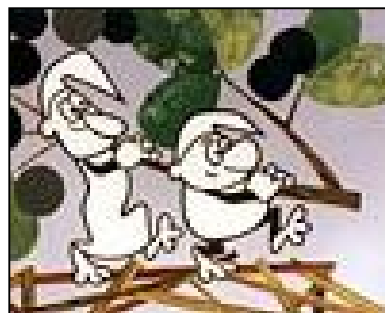
9) Kdo nepatří mezi kocourky z večerníčku Byla jednou koťata?

- a) Kočičák
- b) Mikeš
- c) Camfourek
- d) Macourek
- e)

10) Který díl filmů o Krtečkovi byl první?

- a) Jak Krtek ke kalhotkám přišel
- b) Krteček fotografem
- c) Krtek a buldozer
- d) Krtek a oslava

11) Kde bydlí Křemílek a Vochomůrka?

- a) V mechu
- b) V kapradí
- c) V pařezové chaloupce
- d) V domečku z kůry

12) Které strašidlo putuje s Kubou a Kubou Kubikulou?

- a) Barbucha
- b) Řimbucha
- c) Ohnivec
- d) Famfulínek

13) Jak se jmenují včelí medvídci?

- a) Pučmeloun a Brumda
- b) Pučmeloun a Čmelda
- c) Čmelda a Brumla
- d) Čmelda a Brumda

14) Hugo je:

- a) Lesní muž
- b) Vodní muž
- c) Sněžný muž
- d) Ohnivý muž

15) Do kterého večerníčku patří Pan Kotrč?

- a) Říkání o víle Amálce
- b) O hajném Robátkovi a jelenu Větrníkovi
- c) O Sazinkovi
- d) O Kubovi a Stázině

16) Kanafásek je:

- a) Kocourek
- b) Štěňátko
- c) Ptáček
- d) Peřina

17) Nadpis kvízu napovídá, že by se test měl týkat českých večerníčků. Znalec by si však měl všimnout, že se sem vloudil jeden cizí – polský. Který to je?

Řešení kvízu naleznete na konci časopisu za redakcí.

REDAKCE

Slovo na úvod - Mgr. Vlasta Sokolová
Postřehy z výletu 8.tříd – žáci 8.A a 8.B, sestavila Mgr. Vlasta Sokolová
Dějepisná exkurze do světa za mřížemi – Mgr. Vlasta Sokolová, Tereza Novotná, 8.B, Lucie Kouřilová, 8.B
Den matek - Tereza Novotná, 8.B
Olympijské hry prvního stupně – Mgr. Vlasta Sokolová
Exkurze 7.A – Dominik Dvořák, 8.A
Výlet 6.třídy – žáci 6.třídy, sestavila Mgr. Vlasta Sokolová
Tradiční sportovní den - Jarmila Fučíková, 8.A, Erika Ferencová, 8.A
Kronika osmáků - žáci 8.A a 8.B, sestavila Mgr. Vlasta Sokolová
Soutěž o nejlepší fotografii domácího mazlíčka - Mgr. Vlasta Sokolová
Ptali jsme se učitelů ... – Kristýna Bártová, 8.A, Tereza Novotná 8.B
O soutěži X Faktor – Dominik Dvořák, 8.A
Strašidelné pověsti o škole - žáci 5.třídy
Malý princ na planetě terorismu - žáci 8.A a 8.B
Zlevněná mrkev - Kristýna Bártová, 8.A
Věřte tomu – Nikola Katzerová, 9.A
Niki - Nikola Katzerová, 9.A
Tip na prázdninovou zábavu - Mgr. Vlasta Sokolová
Neobvyklé inzeráty – žáci 6.třídy
Fenomén naší doby - mobilní telefon - Mgr. Vlasta Sokolová
Znáš český jazyk? - Erika Ferencová, 8.A
Znáš naše večerníčky ? II - Mgr. Vlasta Sokolová

Řešení kvízu „Znáš naše večerníčky ? II“:

Bodování: 1.c), 2.a) ,3.b), 4.d), 5.b), 6.c), 7.a), 8.d), 9.b), 10.a), 11.c) 12.a), 13.d), 14.c), 15.b), 16.d), 17.-4)

Hodnocení:

0 - 4 bodů

Sledování večerníčků máš asi ve stejné oblibě jako návštěvu zubaře, což však někdy může být i na škodu věci. Možná si vzpomeneš na jeden díl soutěžní hry „Chcete být milionářem“, kdy jeden uchazeč o milionové výhry odpověděl již na úvodní otázku za 1.000, Kč, že klobouk, v němž králíci Bob a Bobek přebývali, patřil kouzelníku Čáryfukovi. Nejen z tohoto důvodu doporučujeme občas se na večerníček podívat. Věř, že zalahodí nejen oku, ale i duši.

5 – 9 bodů

V přepestré směsici televizních programů si někdy (možná nedopatřením) pustíš i kanál s večerníčkem, a když se tě malý bráška nebo sestřička zeptají na jméno Rumcajsova lesa, nebudeš si připadat jako při hovoru o dějinách Indonésie či předpokladech ekonomického rozvoje Madagaskaru.

10 – 14 bodů

Patrně patříš k pravidelným divákům večerníčků. To si zaslouží pochvalu, protože v dnešní době krvavých počítačových her a filmů je nanejvýš vhodné zachovat přízeň roztomilým příběhům, prostým jakéhokoli hrubého násilí, kriminality, zpronevěr a politiky.

15-17 bodů

Gratulujeme – večerníčky znáš, jak když bičem mrská! Je vidět, že jsi ještě tak úplně neodrostl/a z dětských botiček, což je v naprostém pořádku, na život dospěláků máš ještě čas.